

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Vita B. Francisci Xaverii

Torsellini, Orazio

Coloniae Agrippinae, 1610

III. Eius feruor in domando corpore, ac studio perfectionis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42323

Ad Heb.
cap. 12.

tus aspicere cœpit *in auctorem fidei, & consummatorem IESVM, qui proposito sibi gaudio sustinuit crucem, confusione contempta.* Ac primùm quidem, quo ad miniculo erectus erat, eodem innixus Ignatio stetit. Inde quasi ab secunda origine latius ac felicius renatus, egregios Christianæ virtutis edidit fructus, Ignatij iam similior quàm sui.

CAPVT III.

Eius feruor in domando corpore, ac studio perfectionis.

NAM breui ardentius sui abiectio-
nem & crucem quæsiuit, quàm di-
gnitatem antea & honorem quæsierat. Id
adeò proprium est fermè præstantiũ in-
geniorum, vt quæcumque in partem se
dederint, eò toto animo ferantur impetu.
Francisco itaque sanctitatis palmam pe-
tenti, prima (vt affolet) orta est pugna cū
corpore. Cū *caro concupisceret aduer-*
sus spiritum, edomandum sibi esse cor-
pus statuit, ne illius retractatio perui-
ciaque Christianæ perfectionis cursum
moraretur. Quocirca visitatas inediae,
verberum, ciliciorum asperitates, velut
cupiditatum moderatrices, delictorumq;

*Mortifica-
tiones.*

videt-

vindices, non minus sæpe quàm auidè
 tum florente ætate adhibuit, tum in o-
 mni vita. Et fortitudinis eius indoles in-
 ter primum nouæ militiæ rudimentum
 haud leuibus se prodidit argumentis. In
 campo suburbano adolescens, inter æ-
 quales gregalesque suos, saltu (vnus hic
 ludus cordi fuerat) libenter se impigreq;
 exercens, aliquando corporis agilitate,
 qua reliquos longè anteibat, nimium si-
 bi placuerat. Igitur vbi resipuit, leuem
 noxam, minimeque diurnam, vindica-
 uit grauissimo multorum dierum suppli-
 cio. Dies quippe aliquot continuos exe-
 git, noxijs membris funiculo non sine a-
 cri dolore constrictis. Eodemque tem-
 pore animi quoque elationem expian-
 dam ratus, assidua rerum piarum medi-
 tatione exercuit mentem, vt pœnæ ma-
 gnitudo in posterum & animū cohiberet
 & corpus. Nec minus ad mentem exci-
 tandam, quàm ad culpam eluendam, iu-
 ueniles domuit motus. Inter ipsas huma-
 narum diuinarumque rerū piarum commen-
 tationes (quæ exercitia spiritualia voca-
 mus) cum nimis effrænata ac retractan-
 tem corporis vim fame debilitare atque
 comprimere conaretur, peruincendi stu-
 dio prouectus est longiùs. quatuor dies
 totos cibo abstinuit, audaci quidem in-
 cepto,

*Agilitas
corporis.*

*Membra
funiculo
perstrin-
git.*

*Quatri-
duū ine-
dia tra-
ducit.*

cepto,

*Sui victo-
ria.*

*Christi vi-
tae mortis-
que medi-
tatio.*

*Martyrij
cupido.*

cepto, verum non improbo: quippe quod tyrocini ipsius, ætatisque feruor excuset. Nulla utique res est nec difficilius, nec efficacior ad virtutem, quam sui ipsius victoria: ut autem in medio ardore certaminis modum nunquam excedant tyrones, optandum magis quam sperandum est. Quocirca Xaverius secum assidue certans, ac semet vincens sedulo, in dies & fortior seipso fiebat, & melior. Præcipue adiumento erat crebra ac pia Christi cum vitæ mortisque, tum verò eximie illius caritatis meditatio, maximum diuini amoris inuitamentum, Christianæque virtutis. Quo plus materiæ ea commentatio addebat diuinæ caritati, hoc magis in Francisci pectore exardescibat humanæ salutis ac martyrij cupido. Eò demum res euasit, ut Dei Filio, qui suum caput pro eius salute deuouisset, inuicem totum se pro ipsius gloria, & salute hominum, in perpetuum deuoueret. Ergo ut nulla eum res à caritate Christi separaret, Ignatij hortatu, simul cum socijs, qui tum erant numero nouem, palam statuit certis se Deo votis obstringere, quibus peteretur martyrij decus. Anno igitur huius seculi XXXIV. huic negotio dicunt ipsum diem Assumptioni sacrum Beatæ Mariæ, eam scilicet promissorum suorum & testem & præsi-

præsidentem habituri. Is dies ubi venit, in
 ædem suburbanã, cui Mons Martyrum
 nomen est, (vt locus ipse accensam mar-
 tyrij cupiditatem inflammaret) ardenti-
 bus diurna meditatione animis coërit.
 Ibi sub sacrificium Missæ, diuinæque e-
 pulas, gaudio alacres, votis nuncupatis,
 Deo dicant sese. Votorum summa fuit,
 vti confecto Theologiæ curriculo, rerum
 omnium possessione exuti, in paupertate
 perpetua, diuinæ gloriæ inseruirent, salu-
 tiq̃ue animorum: vt ad certã diem Hie-
 rosolymam nauigarent, operam Turca-
 rum conuersioni vel cum aperto capitis
 periculo daturi. Si quis fortè casus id cõ-
 siliu impediisset, anno circumacto, Ro-
 mam contenderent: suamq̃ue operã Pon-
 tifici Max. ad animorum salutem atque
 auxilium, sine vlla temporum locorum-
 ue exceptione, nulla facta viatici aut sub-
 sidij mentione, deferrent. Votorum nun-
 cupationem nouus, sed pius eadem vota
 sapius instaurandi mos excepit. Vt cre-
 bra veterum votorum instauratio inno-
 uaret eorundem memoriam religionem-
 que; non eo solùm anno hæc fecere vo-
 ta, sed eadem, quamdiu Lutetiæ studio-
 rum causa fuerunt, quotannis eodẽ die,
 loco, cæremonia, pari cum alacritate fru-
 ctuq̃ue renouarunt. Cæterum Xauerius

hoc

*Votis se-
Deo ob-
stringit.*

*Annua
instaura-
tio voto-
rum.*

*Frequens
votorum
renouatio.*

hoc avidius id per semetipsum identidem usurpabat, quò certius experiebatur frequenti votorum renouatione mentis, sicut aquilæ iuventutem renouari. Atq; hæc quidem tanta perfectæ virtutis cupido nihil interim studio eruditionis offecit. Sed incidit tempus, cùm Franciscus haud dubiè ostenderet, sibi Christi militiam, cuius gratia iam rerum scientia quærebatur, discendi studio esse potiorē.

CAPVT IV.

Venetias non sine magno corporis vexatione contendit.

Theologia cursum ab rumpit nō procul à meta: **P**AVLVLM iam aberat à meta Theologia, cùm ei in Italiam demigrandum fuit. Continerat iam inter Patres, vt ad dictam diem (is dies erat ad 8. Kalendar. Februarias anni M. D. XXXVII.) Venetias ad Ignatium, qui eò certis de causis antecesserat, se pariter conferrent. Interea dum præstituta profectio expectatur dies; Carolo Cæsare cōtra Gallos arma ferente, ingens in Gallia bellum exarsit, qui casus constitutum iter maturauit, omiſſa Theologici cursus conficiendi cura. Ægrè scilicet Xauerius, sed tamen sapienter, eam iacturā tulit, haud

pul-